

De Eenzame Uitvaart
jaarverslag 2020

Stichting De Eenzame Uitvaart

Merelstraat 9 · 3514 CL · Utrecht · 06-26941233
info@eenzameuitvaart.nl · www.eenzameuitvaart.nl

KvK 342422116

Voorwoord

Het verslagjaar 2020

Ooit regelde ik een uitvaart. Een heel grote. In elke zin. Ik had tot dan toe nog nooit een uitvaart hoeven regelen. Ik wist dan ook nauwelijks wat erbij komt kijken, had het alleen maar vanuit de verte gezien, hoe er enveloppen werden geschreven en muziek werd uitgekozen. Zelf zat ik telkens, op de afgesproken dag, op de afgesproken tijd, op een stoel in een rij halverwege - soms iets meer naar achteren, soms iets meer naar voren - waarvandaan ik keek en luisterde en waar ik mezelf ondertussen ongepast levend vond. Dat was alles wat ik ervan wist, van uitvaarten. Van hoe ze gingen. Hoe ze horen. Hoe we dat doen. Maar waarschijnlijk had het niet uitgemaakt, wel of geen ervaring: deze uitvaart, mijn eerste uitvaart, was anders dan alles wat ik tot dan toe had meegemaakt.

Er was vooral zo ontzettend véél van alles. Veel bloemen, veel brieven, veel toespraken, veel mensen. Vooral ontzettend veel mensen.

Een van die mensen was Starik. We kenden elkaar, van zijn werk als stadsdichter, van een onderscheiding die hij kreeg, van een gedicht dat hij schreef voor de man die nu dood was en omdat hij de voorman was van de Poule des Doods, het clubje waar de man die nu dood was altijd zo lovend over sprak, dat hij een toonbeeld van beschaving noemde, iets goeds, iets prachtigs. Twee dagen na de eerste uitvaart die ik ooit regelde kreeg ik een berichtje van Starik. Het was maandag. "Pfoe," schreef hij, "wat was het allemaal ontroerend en groots." We berichtten een tijdje heen en weer. Over bloemenzooi (hij) en bloemenzee (ik), over hoe het ging (hij) en kut (ik) en hij schreef dat hij net die dag "weer gezellig een eenzame dooie" had mogen toedekken "onder een dekentje van onverschilligheid." Ik dacht aan de deken van twee dagen ervoor. Hoe warm die was geweest. En groot. En dik. En hoe ontzettend veel ervan was geweest. Ontzettend veel deken. Misschien wel te veel voor iemands eerste uitvaart. En daarna dacht ik aan de dekentjes van Starik en ik schreef hem terug dat het goed was wat hij deed, ik noemde het fantastisch, en ik vroeg hem

of ik "als alles achter de rug is hier" eens mocht komen spieken. Hij antwoordde kort daarna "Jij mag voorlopig alles." Van alle dingen die er in die tijd tegen me zijn gezegd was dit het allerliefste. Er komt natuurlijk nooit een moment dat alles achter de rug is. Wel kwamen er momenten, zoals dat gaat, het ene na het andere, en zomaar waren er dagen voorbij, en daarna weken en toen maanden. De lente was al in aantocht en ik woonde inmiddels in de Pijp toen we op een ochtend gedoe hoorden, beneden, op straat. Ik schreef er die week over in Het Parool.

"Wat heeft hij in zijn handen?"

"Volgens mij noem je zoiets een stormram."

"En die andere, wat heeft die? Wat is dat dunne?"

"Een breekijzer."

Er is zojuist een brandweerauto gestopt voor onze voordeur. De kinderen en ik hebben postgevat in de vensterbank. Schuin onder ons wordt een deur ingebeukt. Ik gok dat daar de oude man woont die ik weleens op straat tegenkom, op zo'n manier schuifelend dat ik mijn kinderen dan 's avonds op het hart druk toch vooral niet op de stoep te fietsen. Nu vliegen de splinters van zijn voordeur.

Het duurt niet lang voor ze binnen zijn.

Het duurt ook niet lang voor ze weer buiten staan.

"Ik denk dat de buurman dood is."

Ik wijs de kinderen op de haast die opeens is verdwenen en even later op de latex handschoenen van de politieagenten.

De brandweermannen vertrekken, de schouwarts arriveert. Even later komt er een lijkwagen de hoek om. Wij hangen nog steeds in de vensterbank.

"Dus hij was helemaal alleen toen hij doodging?"

"Wat zielig."

Pas als de zwarte auto de straat is uitgereden, gaan we bij het raam vandaan.

Een uur later lopen we langs het huis van de buurman. De deur is dichtgespijkerd met een grote plank.

Ik hoorde mezelf tegen de kinderen zeggen dat dit niet normaal is, zo eenzaam sterven, en ik merkte dat ik dezelfde woorden gebruikte die ik een paar maanden daarvoor steeds had gezegd, in de aanloop naar de uitvaart en op de dag zelf: dit is niet zoals het meestal gaat. Meestal gaat het anders. Ook vertelde

ik ze over Starik, over de Poule des Doods, over hoe goed hun vader dat vond, hoe prachtig, en ik vroeg me af of het nu nog steeds voorlopig was en ik dus nog steeds alles mocht. Ik nam me voor Starik een berichtje te sturen om te vragen of ik dan binnenkort eens mocht komen spieken, maar een week later was hij dood.

Afgelopen najaar belde Joris van Casteren mij met de vraag of ik de nieuwe voorzitter van De Eenzame Uitvaart zou willen worden. Ik zei ja. Daarna vroeg ik wat het inhield. Dat viel wel mee. Af en toe eens iets hier en af en toe eens iets daar. En een voorwoord schrijven, dat ook, waarin ik misschien kon uitleggen waarom ik dan voorzitter wilde zijn. Bij dezen. Ik wilde graag voorzitter zijn. Dat heeft te maken met dekentjes en met dingen die goed en prachtig zijn en met bloemenzooien en bloemenzeeën en met beschaving en met dat het meestal anders gaat en met een gedicht voor een man die nu dood is en met voorlopig alles mogen en met stormrammen en met latex handschoenen en met dingen die nooit achter de rug zijn. En met mensen. Veel mensen. Vooral met ontzettend veel mensen.

Femke van der Laan

Algemene Zaken

Korte geschiedenis Onder een eenzame uitvaart wordt een begrafenis of crematie verstaan die - afgezien van de uitvaartleider, vier dragers, een medewerker van de begraafplaats en doorgaans een medewerker van Team Uitvaarten, voorheen TRUP (Team Rampen, Uitvaarten en Pension) - door niemand wordt bijgewoond. In navolging van de Groningse stadsdichter Bart F.M. Droog, die stelde dat het schrijven van een gedicht voor een eenzaam gestorven stadgenoot tot het metier van stadsdichter hoort, nam de eerste coördinator van De Eenzame Uitvaart, F. Starik, in 2002 contact op met de gemeente Amsterdam met het voorstel om bij een eenzame uitvaart voortaan ook een dichter met een speciaal voor de overledene geschreven gedicht aanwezig te laten zijn. Naast aan Droog is het bovenal aan gemeentelijk ambtenaar Ger Fritz te danken dat sinds november 2002 bij een eenzame uitvaart in de gemeente Amsterdam behalve bloemen en koffie voortaan ook een dichter met zorgvuldig gekozen afscheidswaarden aanwezig is.

De stichting Sinds 2006 is het initiatief ondergebracht in een stichting die zorg draagt voor dichters aan het graf van eenzaam gestorvenen. Hoewel de stichting initieel ook in Rotterdam actief was, richt zij zich nu uitsluitend op eenzame uitvaarten die in Den Haag en Amsterdam plaatsvinden. Tevens zijn er, hoewel niet onder auspiciën van de stichting, in andere plaatsen in Nederland en België vergelijkbare projecten van start gegaan. En menig stadsdichter rekent het als vanzelfsprekend tot zijn of haar taak om een eventueel voorkomende eenzame dode met een gedicht te begeleiden. Het doel van Stichting De Eenzame Uitvaart is kort samengevat: een waardig en respectvol afscheid bieden aan overledenen die het ontbreekt aan familie, vrienden of een sociaal netwerk. De stichting beoogt een monument voor hun leven op te richten, omdat ieder mens het waard is herdacht te worden. De stichting bereikt haar doel door het stimuleren van de aanwezigheid van een dichter bij de uitvaartdienst en benoemt een coördinator die daartoe de benodigde contacten met dichters en gemeentelijke instellingen onderhoudt. De dichters bouwen hun monument in taal zorgvuldig

en integer op met de weinige elementen die over de overledene bekend zijn. De gedichten werpen daarmee impliciet een licht op de vaak schrijnende omstandigheden die tot vereenzaming leiden - een psychische ziekte, armoede, verslaving, lage taalvaardigheden, angst of de domme pech al je dierbaren te overleven. De stichting ziet poëzie bij uitstek als het middel om aandacht te vragen voor eenzaamheid en de eenzamen. De poëzie laat ruimte voor het ongekende.

Gang van zaken Een aantal keer per jaar komt het stichtingsbestuur samen om te praten over de financiën, de gang van zaken in de EU-steden en wat er verder ter tafel komt. Het stichtingsbestuur streeft naar een regelmatig contact met EU-coördinatoren in andere steden. Voor de uitvoering is Joris van Casteren als coördinator benoemd. Uit naam van de stichting zorgt hij ervoor dat tijdens elke eenzame uitvaart een gedicht wordt voorgedragen. Van Casteren is tevens verantwoordelijk voor de samenstelling van de Poule des Doods, die uit zeer bekwame dichters bestaat. Als een eenzame uitvaart zich aandient, benadert de gemeente Amsterdam de coördinator zo snel mogelijk. Doorgaans vraagt de coördinator een dichter een gedicht te schrijven en bij de begrafenis voor te dragen. Als de coördinator dat passend acht of omdat gemeente of recherche vanwege lopend onderzoek niet wil dat er derden bij de uitvaart betrokken zijn, schrijft de coördinator zelf een gedicht. De coördinator verzorgt verder de muzikale invulling en de verslaglegging van de uitvaarten, plaatst de gedichten en verslagen op www.eenzameuitvaart.nl, regelt samen met de penningmeester de sponsoring en, in samenwerking met de secretaris, publicitaire zaken.

Bestuur Een bestuurswisseling vond plaats in augustus van het verslagjaar. Jasper Enklaar nam afscheid als voorzitter van het stichtingsbestuur na deze functie 14 jaar te hebben vervuld. Hij deed dit met een gerust hart; in de wetenschap dat De Eenzame Uitvaart met de aanstelling van de nieuwe coördinator in rustig vaarwater is beland. Het bestuur is hem dankbaar voor zijn inzet voor de stichting. In Femke van der Laan heeft de stichting een enthousiaste bestuursvoorzitter gevonden. Haar overleden man, voormalig burgemeester

Eberhard van der Laan, was beschermheer van De Eenzame Uitvaart. Hierdoor was zij bekend met het werk van de stichting en ze draagt graag haar steentje bij aan 'dit toonbeeld van beschaving', het zorgen voor elkaar en dus ook voor degenen die eenzaam gestorven zijn. De bestuurswisseling was tevens de laatste 'live' bijeenkomst van het bestuur in dit door corona getekende jaar.

Bestuur

Femke van der Laan, voorzitter

André Stam, penningmeester

Gina van den Berg, secretaris

Praktijk 2020

Eenzame uitvaarten Het jaar 2020 was een jaar waarin het begrip eenzaamheid een nieuwe lading kreeg. Meer dan ooit raakten velen ervan doordrongen hoe het is om geïsoleerd en eenzaam te leven. Het taboe dat in de maatschappij altijd rustte op eenzaamheid werd doorbroken door de coronacrisis die dit jaar twee keer een lockdown, een periode van maatschappelijke stilstand, noodzakelijk maakte. Vooral tijdens de eerste lockdown was het 'omkijken naar elkaar' een thema dat in de media vaak gebezigd en vooral aangeprezen werd.

Wellicht wordt eenzaam zijn nu niet meer als iets zieligs opgevat, maar is er juist meer begrip ontstaan voor iets wat herkenbaar is en zo ook verbindend kan zijn.

Er waren in dit verslagjaar 'slechts' tien eenzame uitvaarten. Dat is bijzonder in vergelijking met het aantal uitvaarten van gemeentewege, waarbij eenzaamheid van de overledenen een rol speelt. Meer dan 400 keer werd in 2020 zo'n overlijden gemeld bij het Team Uitvaarten van de gemeente Amsterdam. Maar gelukkig werd in het merendeel van deze overlijdens toch een naaste gevonden die de verantwoordelijkheid voor de uitvaart op zich kon nemen; een vriend, een familielid, een buurman of -vrouw. Dat geldt niet voor de tien eenzame uitvaarten, dat zijn er nog altijd tien te veel.

Corona-uitvaarten Bijzonder waren in het voorjaar de Corona-uitvaarten, een idee dat uit Vlaanderen kwam overgewaaid. Omdat bij uitvaarten in de eerste Coronagolf slechts een beperkt aantal mensen aanwezig mocht zijn, was het idee om ook hiervoor een dichter ter beschikking te stellen, analoog aan de gebruikelijke rituelen bij een eenzame uitvaart. De Gemeente Amsterdam vroeg voor de uitvoering hiervan de stichting om medewerking. In vier overlijdensgevallen is van dit aanbod dankbaar gebruik gemaakt. Betrokken nabestaanden waren heel blij met het gedicht over hun geliefde dat voorgedragen werd tijdens de uitvaart en dat hen naderhand per post werd nagestuurd. In de tweede golf is dit initiatief niet vervolgd, er was toen een ruimere mogelijkheid voor nabestaanden om aanwezig te zijn bij de uitvaart van een geliefde.

Het aantal donaties steeg in het jaar 2020 ten opzichte van voorgaande jaren. Misschien heeft dat te maken met de genoemde ontwikkeling, waarin het taboe op eenzaamheid doorbroken werd. En misschien dat men juist nu graag een stichting als deze steunt, vanuit het oogmerk om ieder mens en met name een eenzaam gestorvene een waardig en respectvol afscheid te gunnen.

Publiciteit Wellicht speelt hierbij ook een rol dat de coördinator zichtbaar is voor het publiek. Joris van Casteren geeft regelmatig lezingen over het werk van de stichting en zorgt, samen met de secretaris, voor publicaties op de website en in de media. In de bijlage van de randstedelijke straatkranten, Stoep, staat in elk nummer een Eenzame Uitvaartgedicht afgedrukt. Ook doet de coördinator verslag van eenzame uitvaarten in De Volkskrant, die met aandacht gelezen worden en bekendheid geven aan het werk van de stichting. Het is bijzonder dat men zo gul is terwijl de stichting geen ANBI-status heeft en giften dus niet aftrekbaar zijn van de belasting.

De Ger Fritzprijs De jaarlijks uit te reiken prijs voor het mooiste Eenzame Uitvaartgedicht werd dit jaar door Ger Fritz toegekend aan de dichter Jos Versteegen.

Ger Fritz is de inmiddels gepensioneerde TRUP-ambtenaar van het eerste uur. Door hem kon De Eenzame Uitvaart een hoge vlucht nemen in Amsterdam; hij ondersteunde dit initiatief in woord en daad. Hij is het enige jurylid voor de keuze van de dichter die de naar hem genoemde prijs verdient. Deze prijs bestaat uit een geldprijs van 250 euro en een bloemstuk, een standaard rouwarrangement zoals dat bij een eenzame uitvaart op de kist wordt gelegd, voorzien van een lint met opschrift. De Ger Fritzprijs tekent het belang dat de stichting hecht aan de eenzame uitvaart op zich en de kwaliteit van de gedichten die voor de overledenen geschreven worden. Bij de uitreiking van de prijs maakt fotograaf Bianca Sistermans een foto van de prijswinnaar met het bloemstuk. Het fonds The Art of Impact draagt bij aan de kosten van de prijs.

De jury motiveerde de keuze voor het winnende gedicht als volgt:

"Bij het lezen van het gedicht 'Vrienden' van Jos Versteegen maakte ik in gedachten even een reis terug in de tijd; naar de periode dat ik als ambtenaar, met enkele collegae, belast was met de uitvoering van de Wet op de Lijkbezorging. (...) Een van de regels die ik hierbij hanteerde was: Wij oordelen en veroordelen niet. Ook dacht ik na over het woord 'eenzaam'. Wat is dat eigenlijk precies en hoe manifesteert zich dat? Voor mijzelf kwam ik tot de volgende conclusie: Eenzaamheid kan je overkomen. Je kunt het over jezelf afroepen door - al dan niet dankzij een stoornis - dermate deviant gedrag te vertonen dat de maatschappij je laat vallen. Ook kan je ervoor kiezen. Talloos zijn de keren dat ik te horen kreeg dat een eenzame uitvaart zielige mensen betrof. Ik heb er altijd op gewezen dat dit niet in alle gevallen hoeft op te gaan. Versteegen geeft dit goed weer in het gedicht."

Vrienden

Het moet een jaar of twee geleden zijn.
U was een dag niet in 't café geweest,
als in een smartlap bleef uw barkruk leeg.
Er werd gebeld en u kreeg veel bezoek:
de brandweer aan de deur, en de politie,
terwijl u, ziek, alleen maar zat te lezen.

Er woonde nog familie in het zuiden,
een neef of nicht kwam ooit nog bij u langs,
het moet een jaar of tien geleden zijn.
Als in een smartlap was u ook gescheiden
en lag u in het ziekenhuis, eenzaam,
verlangend naar de vrienden in uw boeken,
die elke dag het volle leven waren.

Ik weet niet wat u weggedronken hebt
of welk bestaan u lezend wilde smoren.
Vaststaat: er woonden vrienden in uw huis,
honderd, duizend, het was er al die jaren
onopgemerkt een drukte van belang.

Jos Versteegen
Eenzame uitvaart # 254, Amsterdam, Dhr. W.

Financiën 2020

Uitgangspunten financieel beleid

Lasten De lasten van de Stichting bestaan voor het grootste deel uit de vergoedingen aan de dichter en de coördinator voor de uitvaart.

Tot en met 2019 was de dichtersvergoeding gebaseerd op het standaardhonorarium van € 300 dat het Lirafonds uitkeert aan dichters die ergens, door hen gesubsidieerd, optreden. Daar de gemeente de vergoeding voor een eenzame uitvaart over de periode 2006-2019 heeft geïndexeerd (zie paragraaf baten) is de dichtersvergoeding in 2020 eveneens verhoogd, van € 300 naar € 350.

De coördinator in Amsterdam krijgt een vergoeding van € 350 en in Den Haag € 150 per uitvaart. De coördinator van Amsterdam, het gezicht van de stichting, krijgt de vergoeding voor het begeleiden van de dichter, het uitzoeken van de muziek, het bijwonen en verslag doen van de uitvaart en het beantwoorden van de vele verzoeken en vragen van pers en overige belangstellenden. Voor de coördinator in Den Haag bedraagt de vergoeding € 150 omdat de werkzaamheden zich over het algemeen tot de coördinatie en het verslag van de eenzame uitvaart beperken. Wanneer de coördinator ook dichter van dienst is, krijgt hij alleen de dichtersvergoeding. Daarnaast worden er kosten gemaakt voor het drukken en versturen van het jaarverslag, de bestuursvergaderingen, het aanhouden van een bankrekening, het onderhoud van de website en andere bijkomende kosten.

De bestuurders van de Stichting krijgen geen vergoeding voor hun werkzaamheden. Desgewenst kan eenmaal per jaar bij wijze van vrijwilligersvergoeding een (gezamenlijke) maaltijd bij of na een bestuursvergadering worden gedeclareerd. Van deze mogelijkheid is in 2020 gebruik gemaakt.

Baten De baten van de Stichting bestaan uit de vergoedingen van de gemeenten Amsterdam en Den Haag van respectievelijk € 367 en € 300 per uitvaart. Tot en met 2019 was de vergoeding van de gemeente

Amsterdam € 330. In 2020 is de vergoeding over de periode 2006-2019 geïndexeerd en vastgesteld op € 367. Met de gemeente Amsterdam is afgesproken dat de vergoeding vanaf 2020 jaarlijks met de consumentenprijsindex (inflatie) wordt geïndexeerd. Met de gemeente Den Haag is hierover nog geen afspraak gemaakt.

Met de gemeenten Amsterdam en Den Haag is een vorm van contract gesloten. Tot op heden geldt voor de gemeente Amsterdam een mondelinge afspraak, waarbij de uitvoerder van de uitvaart, Uitvaartcentrum Zuid, het afgesproken bedrag op basis van een factuur aan de stichting uitbetaalt. De overeenkomst met de gemeente Den Haag is stilzwijgend voortgezet. De declaraties werden in 2020 probleemloos uitbetaald. In 2020 heeft de gemeente de stichting verzocht om uit de Poule des Doods een dichter voor zgn. Corona-uitvaarten beschikbaar te stellen (zie bij paragraaf Praktijk 2020). Voor elke Corona-uitvaart werd een vergoeding van € 700 toegekend.

Dekking exploitatiesaldo Per eenzame uitvaart is dus - afhankelijk van de locatie en de vraag of de coördinator als dichter van dienst optreedt - een financieel saldo van tussen de +/- € 17 en +/- € 333 exclusief de overige kosten. Het tekort wordt gedekt uit bijdragen van derden. De Nieuwe Ooster (begraafplaats en crematorium in Amsterdam) betaalt jaarlijks € 2.500 voor het organiseren van de Eenzame Uitvaarten. Deze afspraak staat voor onbepaalde tijd. Verder worden door particulieren, bedrijven en kerkgenootschappen spontaan donaties gedaan.

De financiën in 2020 In 2020 vonden via de Stichting tien eenzame uitvaarten en vier Corona-uitvaarten plaats, alle veertien in Amsterdam en geen enkele in Den Haag. De totale vergoeding van de gemeente bedroeg € 6.470. De uitgaven aan dichters en coördinatoren waren € 9.800. Er is voor € 1.531 aan bank-, bestuurs- en bureaunkosten uitgegeven, dit waren reguliere uitgaven. Er kwam slechts € 0,26 aan rente van de spaarrekening binnen. Door de extreem lage rentestand zou het aanhouden van de spaarrekening meer lasten dan baten geven. Om deze reden is de spaarrekening in 2020 opgeheven. Naast de bijdrage van De Nieuwe Ooster ontving de

Stichting een bedrag van € 1.773, geschonken door in totaal 15 donateurs. Dit alles resulteerde in een tekort van € 587.

Subsidie Art of Impact In 2015 is aan de Stichting via het Mondriaanfonds door het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen in het kader van Art of Impact een subsidie van € 30.000 beschikbaar gesteld. In 2015 is 80 procent van dit bedrag (€ 24.000) bevoorschot. Ongeveer de helft van de subsidie kan worden aangewend om de exploitatietekorten van de Stichting op te vangen. In 2020 werd € 538 van de subsidie gebruikt voor het uitreiken van de Ger Fritz-prijs. Er resteert van de subsidie nog € 12.639. De besteding en de meerjarenraming van deze subsidie staat op bladzijde 16 en 17. De subsidie is in 2020 met het Mondriaanfonds afgerekend.

Eigen vermogen Vanwege het tekort 2020 (-/- € 587) daalde het eigen vermogen per 31 december 2020 tot € 12.416. Na akkoord van het Mondriaanfonds wordt dit tekort in 2021 ten laste gebracht van de Art of Impact subsidie.

Controle De kascontrole 2020 is op 2 februari 2021 uitgevoerd door econometrist-dichter drs. Sven Ariaans. Er zijn door hem geen bijzonderheden geconstateerd.

Begroting 2021 Voor de begroting 2021 wordt uitgegaan van veertien eenzame uitvaarten: dertien in Amsterdam en één in Den Haag. De begroting 2021 kent op grond van deze verwachtingen een tekort van € 5.000. Dit tekort wordt gedekt uit de bijdrage van De Nieuwe Ooster (€ 2.500) en de rest (€ 2.500) komt - na goedkeuring van het jaarverslag - ten laste van de Art of Impact-subsidie.

Balans per 31 december 2020

Activa	31.12.2020		31.12.2019	
<u>Liquide middelen</u>				
Triodosbank	25.560,54		3.171,77	
Spaarrekening SNS	-	rekening opgeheven	17.000,00	
	<u>25.560,54</u>		<u>20.171,77</u>	
 <u>Vorderingen</u>				
Bijdrage Art of Impact	-	subsidie is afgerekend	6.000,00	bij afrekening subsidie in 2020
Nog te ontvangen overig	-		11,96	rente 2019
Vooruitbetaald bedragen	29,04	hosting website 2021	29,04	hosting website 2020
Gemeente Amsterdam	367,00	EU 256	-	
Gemeente Den Haag	-		-	
	<u>396,04</u>		<u>6.041,00</u>	
	25.956,58		26.212,77	
 Passiva				
<u>Eigen vermogen</u>				
Algemene reserve 1.1	13.003,99		8.060,62	
Resultaat 2020/2019	-587,48		377,71	
Verrekening tekort AoI subs.	-		4.565,66	jaar 2018
Algemene reserve 31.12	<u>12.416,51</u>		<u>13.003,99</u>	
 <u>Subsidie Art of Impact</u>				
Restant subsidie 1/1	13.177,34		25.385,00	bloemen/ foto Ger Fritzprijs '19, bijdrage Boek 3 Stank jaar 2018
Uitgaven t.l.v. subsidie	-538,49	Ger Fritzprijs	-7.642,00	
Tekort EU t.l.v. subsidie	-	jaar 2019	-4.565,66	
Restant subsidie 31/12	<u>12.638,85</u>		<u>13.177,34</u>	
 <u>Nog te betalen</u>				
Dichters Amsterdam	350,00	EU 256	-	
Dichters Den Haag	-		-	
Coördinatie Amsterdam	350,00	EU 256	-	
Coördinatie Den Haag	-		-	
Overig	201,22	bankkosten Q4, beheer website Q4: bloemen Deegenkamp	31,44	bankkosten Q4
	<u>901,22</u>		<u>31,44</u>	
	25.956,58		26.212,77	

Jaarrekening 2020 en Begroting 2021

	EU 2019	Werkelijk 2019	EU 2020	Begroting 2020
LASTEN				
<u>Vergoedingen</u>				
Dichters Amsterdam	11	3.300,00	16	4.800
Dichters Den Haag	0	-	1	300
Coördinatie Amsterdam	11	3.300,00	14	4.200
Coördinatie Den Haag	0	-	1	150
Jaarverslag		617,92		700
Website		174,24		200
Bestuurskosten		202,03		300
Overige matr. kosten		31,19		70
Bankkosten		124,67		160
Storting in voorziening		-		-
Art of Impact		-		-
TOTAAL LASTEN		7.750,05		10.880
BATEN				
<u>Vergoedingen</u>				
Amsterdam	11	3.630,00	16	5.280
Den Haag	0	-	1	300
Totaal EU	11		17	
Donaties		1.985,80		300
Bijdragen DNO/Lirafonds		2.500,00		-
Subsidie Art of Impact		-		-
Rente spaarrekening		11,96		-
TOTAAL BATEN		8.127,76		5.880
SALDO		377,71		-5.000

EU 2020	Werkelijk 2020	EU 2021	Begroting 2021	Toelichting
14 0	4.900,00 -	14 1	4.550 300	
14 0	4.900,00 -	12 1	3.850 150	coördinator = dichter 2 coördinator = dichter 0
	633,59		700	
	260,54		650	
	251,83		300	
	222,50		150	
	162,37		180	
	6.000,00		-	
	17.330,83		10.830	
14 0 14	6.470,00 -	13 1 14	4.770 300	
	1.773,09		760	
	2.500,00		-	
	6.000,00		-	
	0,26		-	
	16.743,35		5.830	P.M. rente nihil
	-587,48		-5.000	

Verantwoording besteding subsidie Art of Impact

	Begroot	Realisatie t/m 2018	
	nov. 2018	2015	2016
<u>Inkomsten</u>			
Subsidietoekenning	30.000	24.000,00	-
<u>Uitgaven</u>			
Ger Fritz prijs	3.500	1.160,39	520,60
Longread J. van Gasteren	vervallen	-	-
Gedenksteen St. Barbara	vervallen	-	-
Bureau Buitenland	vervallen	-	-
(Buchmesse Frankfurt)			
De Eenzame Thuisvaart	7.000	-	-
Dichter van Dienst (boekje)	7.000	-	-
Exploitatie EU	12.025	-	-
Schrijversbijeenkomsten	475	-	475,01
Totaal	<u>30.000</u>	<u>1.160,39</u>	<u>995,61</u>
SALDO (incl. NTO subsidie)	-	28.839,61	27.844,00

	Inkomsten/ uitgaven	Realisatie
	t/m 2018	2019
<u>Inkomsten</u>		
Subsidietoekenning	24.000	-
<u>Uitgaven</u>		
Ger Fritz prijs	3.049	584,00
Dichter van Dienst (bijdrage boek)	-	7.058,00
De Eenzame Thuisvaart	-	-
Poëzie/essayistiek & eenzaamheid	-	-
Exploitatie De Eenzame Uitvaart	1.091	4.566,00
Overig: Schrijversbijeenkomst	475	-
Totaal	<u>4.615</u>	<u>12.207,66</u>
SALDO PER JAAR	<u>19.385</u>	<u>-12.207,66</u>
SALDO CUMULATIEF	25.385	13.177,34

2017	2018	t/m 2018	
-	-	24.000,00	
684,00	683,99	3.048,98	
-	-	-	Per 1 november 2018
-	-	-	Per 1 november 2018
-	-	-	Per 1 november 2018
-	-	-	
-	-	-	
-	1.091,01	1.091,01	
-	-	475,01	
<u>684,00</u>	<u>1.775,00</u>	<u>4.615,00</u>	
27.160,00	25.385,00	25.385,00	

	Prognose besteding		Totaal
2020	2021 - 2025		2015 - 2025
6.000,00	-	Afrekening subsidie	30.000
538,00	-		4.171
-	-		7.058
-	-	Vervallen sept. 2020	-
-	7.000,00	Nieuw sept. 2020	7.000
-	5.639,00	Dekking expl. tekort 2021/2025	11.296
-	-		475
<u>538,49</u>	<u>12.638,85</u>		<u>30.000</u>
<u>-5.461,51</u>	<u>-12.638,85</u>		<u>-</u>
-12.638,85			

Dichters en gedichten

Op deze en volgende pagina's vindt u de namen van de betrokken dichters en enkele gedichten uit 2020, gekozen door de bestuursleden van Stichting De Eenzame Uitvaart.

Poule des Doods

Amsterdam

Jan-Willem Anker
Robert Anker †
Maria Barnas
Catharina Blaauwendraad
Anne Broeksma
Gershwin Bonevacia
Mark Boog
Wim Brands †
Anneke Brassinga
Tsead Bruinja
Anne Büdgen
Joris van Casteren
(coördinator)
Dorien Dijkhuis
Clarice Gargard
Eva Gerlach
Elma van Haren
Erik Jan Harmens
Krijn Peter Hesselink
Judith Herzberg
Ingmar Heytze
Rozalie Hirs
Adriaan Jaeggi †
Sasja Janssen
Bernke Klein Zandvoort
Atte Jongstra
Hans Kloos
Erik Lindner
Jannah Loontjens
Erik Menkveld †
Neeltje Maria Min
Thomas Möhlmann
Charlotte Mutsaers
Tonnus Oosterhoff

Marieke Lucas Rijneveld
Alfred Schaffer
Rob Schouten
F. Starik †
Ilse Starkenburg †
Yentl van Stokkum
Hans Verhagen †
Jos Versteegen
Simon Vinkenoog †
Rogi Wieg †
Menno Wigman †
Co Woudsma

Den Haag

Gilles Boeuf
Bart Chabot
Edwin Fagel
Hans Groenewegen †
Kees 't Hart
Ruth van Rossum
Erwin Vogelezang
Henk van Zuiden
(coördinator)

De foto op het identiteitsbewijs
Verlegen ogen geven weinig prijs
van wat ze zagen

Je ontvluchtte ons herkomstland
Waar brandhoutgeur het neushaar streelt,
de vrouwen *lappa's* leggen

Voelt het jouw afwezigheid
of is het al gewend
aan alles dat verloren gaat?

Land van het roodbruine zand
Waar ze *cane juice* stoken
naar inheems recept

Ik heb het voor je meegenomen
samen met een *mourning mat*

Misschien ben je niet Bassa,
het volk van mijn vader

We drinken, en volgens de doctrine
van onze *ancestors*

zal er omdat we na jouw leven
aan je denken, een zetel naast hen zijn
met jouw naam erop

Ten langen leste een einde aan het zwerven

Clarice Gargard
Eenzame Uitvaart #256, Amsterdam, Dhr. D.

Soms gaat een toeval met ons aan de haal,
dezelfde plaats, dezelfde achternaam,
alsof het toeroept: waarom kwamen jullie
elkaar niet tegen op familiefeestjes?!
Nu pas, nu je voorbij bent, maak ik kennis,
vreemd en vertrouwd, zo allebei met onze
Kootwijkerbroekse boertjes in het bloed,
maar zeer verstrooid, jij daar, ik hier.
Nu pas zie ik dat je door Sonsbeek wandelt,
onder de waterval door, mag ik hopen,
en door de Amsterdamse binnenstad,
Wallen van leegloop en Leger des Heils,
op zoek naar weet ik veel, ik ken dat wel.
En zeker hangt de kosmos om ons heen,
grote heelalle onverschilligheid
waarin we één voor één moeten verleppe,
maar graag had ik je beter leren kennen,
een afspraak ergens zonder grafmuziek,
wij voor de aardigheid twee achterneven,
levendig aan de praat in plaats van dood.

Rob Schouten
Eenzame Uitvaart #253, Amsterdam, Dhr H.

Hoeveel ouder moet je worden voordat je tijdloos bent,
zoals een Kankantri in Nickerie
of de Iepen in de Spuistraat.

Hoeveel dagen moet je verzamelen voordat je leeg kan zijn,
het gewicht van morgen niet meer hoeft te dragen
en je jezelf langzaam mag vergeten.

Vaak gaan we uit elkaar zonder dat het onze schuld is,
dan ligt het aan de stand van Neptunus, aan de gebeden van onze voorouders
aan de dominantie van de geesten die in de achtertuin begraven liggen.

Als je kind bent mag je alles de schuld geven, dat is een regel.
Als je alleen bent mag je de regels verbreken, dat is een vereiste.
Als je dood bent, mag je ruimte achterlaten, zodat je ouder kan worden,
tijdloos zal groeien en reïncarneert.
In een moeder, een ruzie of boom.

Je weet wel: een Kankantri

Gershwin Bonevacia
Eenzame Uitvaart #248, Amsterdam, Dhr. S.

*Prijsuitreiking van de Ger Fritzprijs bij het graf van
F. Starik (links Jos Versteegen, rechts Ger Fritz)*

De Eenzame Uitvaart is in 2020 mogelijk gemaakt door

Gemeente Amsterdam

Gemeente Den Haag

De Nieuwe Ooster (begraafplaats en crematorium in Amsterdam)

Art of Impact

De geestelijk verzorgers van Amsta Amsterdam

De Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Flevoland afdeling Zeewolde

De Remonstrantse gemeente Naarden

J.S. Groot

M.F.E.O. Vulsmā

en 10 andere particuliere donateurs

Contact

Stichting De Eenzame Uitvaart

G. van den Berg (secretaris)

Merelstraat 9

3514 CL Utrecht

info@eenzameuitvaart.nl

www.eenzameuitvaart.nl

KvK 34242116

Rekeningnummer NL 72 TRIO 0379 3905 74

Colofon

Samenstelling: Joanne Kruijswijk Jansen, Gina van den Berg

Financiële paragraaf: André Stam

Gedichten en verslagfragmenten: www.eenzameuitvaart.nl

Grafische vormgeving: Janneke Bergmans

© Stichting De Eenzame Uitvaart, 2021

“Eenzaamheid kan je overkomen. Je kunt het over jezelf afroepen door - al dan niet dankzij een stoornis - dermate deviant gedrag te vertonen dat de maatschappij je laat vallen. Ook kan je ervoor kiezen. Talloos zijn de keren dat ik te horen kreeg dat een eenzame uitvaart zielige mensen betrof. Ik heb er altijd op gewezen dat dit niet in alle gevallen hoeft op te gaan.(...) Wij oordelen en veroordelen niet.”

Ger Fritz - gepensioneerd medewerker van het Bureau Uitvaarten van Gemeentewege van de Gemeente Amsterdam en enig jurylid
Ger Fritz-prijs

Uit: Juryrapport Ger Fritz-prijs 2020
(winnaar dichter Jos Versteegen)
